

ที่ กบ 0037.5/ว 1732

ศาลากลางจังหวัดกรุงปี
ถนนอุตรกิจ กบ 81000

21 พฤษภาคม 2552

เรื่อง การหารือบ้านี้จัดทำซึพของข้าราชการบำนาญส่วนห้องถินเป็นเงินได้เพิ่มประเมินประจำที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวนเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกรุงปี นายกเทศมนตรีเมืองกรุงปี สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0416 ลงวันที่ 27 เมษายน 2553

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถินได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าบ้านี้จัดทำซึพของข้าราชการบำนาญส่วนห้องถินเป็นเงินได้เพิ่มประเมินประจำที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวนเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) มีความเห็นว่าบ้านี้จัดทำซึพของข้าราชการบำนาญส่วนห้องถินได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวนภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ในกฎหมายธรรมฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในรัชกาล ว่าด้วยการยกเว้นรัชกาล รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องและข้าราชการบำนาญทราบโดยทั่วถัน สำหรับอำเภอเจ้าองค์กรปกครองส่วนห้องถินในเขตพื้นที่รับผิดชอบทราบโดยทั่วถันต่อไปด้วย ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถินได้แจ้งประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไปยังกรมสรรพากรด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยเลิศ กัญญาธนไชติ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงปี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถินจังหวัด
กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
โทร. 0-7561-1910

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๐๔๕๓

สำนักปลัดกระทรวงการคลัง	๗๖
เลขที่.....	
วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๕๓	
เวลา.....	

กรมส่งเสริมการค้าต่างประเทศ	๒๕๗๖๓
เลขที่.....	
วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๕๓	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	

๑ ถนนพระอาทิตย์ เชตพะนนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่..... ๑๔๒๕

วันที่ ๑๓ พ.ค. ๒๕๕๓

(๘๗) เม.ย. ๒๕๕๓

เรื่อง หารือบันทึกสำเนาของข้อราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประชุมครั้งเดียวไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๑/ป ๑๐๘
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติกรณีบันทึกสำเนาของข้อราชการส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหารือเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมชาติกรณีบันทึกสำเนาของข้อราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วย อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรพิพิญ ชาล)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอานวยการ

โทร ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร ๐-๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๔๒๒ (นายพัฒนาชัย)

โทรสาร ๐-๒๒๒๒-๕๙๖๒

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้ากรณีบ่าเห็นจั่งชีพของข้าราชการบ้านาญส่วนห้องถิน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถินได้มีหนังสือที่ นท ๐๔๐๘.๕/๒๓๔๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นางสาวเรณุ สุทธิลักษณ์ กับพวก ข้าราชการบ้านาญส่วนห้องถินได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากร พื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องข้าราชการภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า (ก.ง.ด. ๙๑) เพิ่มเติม สำหรับ เงินบ่าเห็นจั่งชีพที่ได้รับคุณละส่องแสงนาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยอ้างว่า ข้าราชการ ส่วนห้องถินมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบ่าเห็นจั่งชีพ มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถินได้พิจารณา มาตรา ๙๙/๑ ประกอบกับมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบ่าเห็นจบานาญข้าราชการ ส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว เห็นว่า กฎหมายมิเจตนากรณ์ให้จ่ายบ่าเห็นจั่งชีพแก่ข้าราชการ บ้านาญส่วนห้องถินเพื่อช่วยเหลือผู้รับบ้านาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายบ่าเห็นจั่งชีพ แก่ข้าราชการบ้านาญส่วนห้องถินจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นบ่าเห็นจกทอดให้แก่ทายาท เมื่อผู้รับบ้านาญถึงแก่ความตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบ้านาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เช่นเดียวกับ ผู้รับบ้านาญตามกฎหมายว่าด้วยบ่าเห็นจบานาญข้าราชการ อีกทั้ง ข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร มีวัดถุประสงค์ให้ข้าราชการบ้านาญทุกประเภทซึ่งรับบ่าเห็นจั่งชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทั้งภาษี เช่นเดียวกับผู้ได้รับบ่าเห็นจกทอด ดังจะเห็นได้จากคำว่า “บ่าเห็นจั่งชีพตามกฎหมายว่าด้วย บ่าเห็นจบานาญข้าราชการ” ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงบ่าเห็นจั่งชีพตามกฎหมายว่าด้วย บ่าเห็นจบานาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะบ่าเห็นจั่งชีพของ ข้าราชการบ้านาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็คงจะระบุไว้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นบ่าเห็นจั่งชีพของ ข้าราชการบ้านาญประเภทใดประเภทหนึ่ง ไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่จะให้ข้าราชการบ้านาญ ส่วนห้องถินที่ได้รับบ่าเห็นจั่งชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบ้านาญ ประเภทอื่น ๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเสื่อมประบบดีที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับบ่าเห็นจั่งชีพตามกฎหมายว่าด้วยบ่าเห็นจบานาญข้าราชการส่วนห้องถิน

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนห้องถินและพนักงานส่วนห้องถิน ไม่ใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือนตามความหมายในพระราชบัญญัติบ่าเห็นจบานาญ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๑๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ชื่อสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีสิ่งสำนักเลขที่การคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
เงินบำนาญจ่ารังชีพที่ได้รับตามมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ
ส่วนห้องถีนฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบำนาญจ่ารังชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ
ข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนห้องถีน
และพนักงานส่วนห้องถีนจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำนาญจ่ารังชีพมารวมคำนวณเพื่อเสีย^{ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัชฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๙)}
แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถีนจึงขอหารือว่า บำนาญจ่ารังชีพของข้าราชการบำนาญส่วนห้องถีนเป็นเงินได้
พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๔๗ (๑๗)^๙ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๕)^๙ แห่งกฎหมายฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกรตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมายเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า ซึ่งคำว่า “กฎหมายว่าด้วย” ในกรณีนี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ ทั้งหมด คำว่า “กฎหมายว่าด้วยบ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมายและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมาย” จึงย่อมหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบ้านเรือนจัดตั้งชีพของข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมายว่าด้วยบ้านเรือนจัดตั้งชีพตามกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบ้านเรือนจัดตั้งชีพ พ.ศ. ๒๕๘๕ ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบ้านเรือนจัดตั้งชีพ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติบ้านเรือนจัดตั้งชีพ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการ

*มาตรา ๔๒ ผู้ได้พึงประเมินประทับต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมค่านவณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๑๗) เป็นได้ตามที่จะได้กำหนดโดยกิเว้นโดยกฎหมาย

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ପରିଚୟ

๔๙
“ข้อ ๒ ให้ก้านดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๕๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๘๖

ໜລາ

(๑๕) บ่าเหนี่จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบ่าเหนี่จบ้านญชาราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ่าเหนี่จบ้านญชาราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ໜ້າ

พระราชบัญญัตินี้ฯ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่า
บាเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนห้องถินได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมค่านவณเพื่อเสียภาษี
เงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ))

(คุณพรพิพิช ชาลະ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๕๓